

Geachte leden van de gemeenteraad,

Vanavond bespreekt u het plan van aanpak versterking Midden-Groningen. Wij als dorp Tjuchem hebben daarin ongewild een veel prominentere plek gekregen dan we ooit hadden verwacht. Terwijl in de dorpen om ons heen woningen werden geïnspecteerd werd tegen ons gezegd dat we maar rustig op onze beurt moesten wachten. Ons dorp had blijkbaar geen prioriteit en daarmee ontstond bij velen het gevoel dat het vast allemaal wel zou meevallen. Het bleek een grote vergissing. Met de publicatie van het plan van aanpak mijnraadadvies in november vorig jaar werden we ineens tot centrum van het rampgebied gebombardeerd. Ruim 100 van de circa 140 woningen heeft een verhoogd (42) of licht verhoogd (60) risicoprofiel. Verhoudingsgewijs is dat dus nog aanzienlijk meer dan in Overschild! Het bleek een gevolg van de verschuiving van de gaswinning in combinatie met de slechte ondergrond (maar die was er natuurlijk al eerder).

Opeens mochten we ons verheugen in de aandacht van de gemeente. Er werd een overleggroep gestart met inwoners, gemeente en NCG. Vanaf het eerste moment hebben we aangegeven dat we een gebiedsgerichte aanpak willen. We willen niet jarenlang in een bouwput wonen. Bovendien komt er met onder andere de verdubbeling van de N33 nog veel meer op ons af wat maakt dat we de ontwikkelingen zo goed als mogelijk op elkaar af willen stemmen. Alleen op die manier denken we koppelkansen te kunnen creëren en overlast zoveel mogelijk te kunnen beperken. Daarnaast vinden we het uiterst belangrijk dat er voor iedereen een gelijk speelveld ontstaat. Daarom hebben wij steeds gezegd dat alle woningen moeten worden onderzocht en volgens dezelfde norm beoordeeld. De spelregels zijn al te vaak veranderd. Wij willen straks niet net zoals Overschild verdeeld zijn over verschillende 'batches'. We zijn een hecht dorp en dat willen we blijven. Met het teruggeven van onze uitnodigingsbrieven tijdens de informatiebijeenkomst op 22 januari hebben wij deze breed gedragen standpunten extra kracht willen bijzetten.

We zijn blij dat de gemeente ons steunt in onze wens om te komen tot een gebiedsgerichte aanpak en ons wil helpen bij het verder uitwerken van onze toekomstvisie. Hoewel dit goed tot uiting komt in het lokale plan van aanpak zijn we er daarmee helaas nog lang niet. Eerder deze week lazen we op de website van het Dagblad van het Noorden¹ dat de capaciteit voor het doorrekenen van de huizen volstrekt onvoldoende is. Volgens dit artikel verwacht de NCG dat er dit jaar voor 900 tot 1200 woningen een versterkingsadvies kan worden opgesteld. In het lokale plan van aanpak lezen we dat Midden-Groningen ernaar streeft om dit jaar 1253 woningen te laten beoordelen. Kortom, de totaal beschikbare reken capaciteit voor het gehele aardbevingsgebied is nog niet eens voldoende om in de vraag van Midden-Groningen te kunnen voorzien.

Wat betekent dit voor de gebiedsgerichte aanpak? Het ligt voor de hand dat men voorlopig toch maar eerst volgens de HRA-methodiek aan de slag gaat. Wij vrezen dat dit voor Tjuchem maar twee kanten op kan gaan. Ofwel komt er van de gebiedsgerichte aanpak uiteindelijk niets terecht, ofwel komen we als dorp in zijn geheel achteraan in de rij te staan. Beide scenario's zijn voor ons onaanvaardbaar en in strijd met wat de gemeente ons beloofd heeft.

Hoewel de overleggen met de gemeente op een prettige manier verlopen hebben we het gevoel dat we niet verder komen. Telkens hebben we aangegeven dat we ons zorgen maken over de haalbaarheid van de planning en dat we daarom op zijn minst de garantie willen dat het hele dorp volgens dezelfde norm wordt beoordeeld. We vinden het dan ook bijzonder teleurstellend dat er bestuurlijke afspraken zijn gemaakt die hier lijnrecht tegen ingaan. De NCG maakt het al helemaal te bont. Nog altijd wachten we op de schriftelijke antwoorden die we voorafgaand aan de informatiebijeenkomst op 22 januari hebben toegestuurd. De laatste berichten zijn dat er eerst een legertje communicatiedeskundigen en juristen naar moet kijken voordat de antwoorden die voor 22 januari al waren voorbereid aan het papier mogen worden toevertrouwd. Hoe gaan we deze monsterlijke klus klaren als dit soort eenvoudige zaken blijkbaar al te ingewikkeld zijn? We beginnen het gevoel te krijgen dat deze weg, die weliswaar geplaveid is met goede bedoelingen, helemaal nergens toe leidt. Wij zijn bereid om onze vrijwillige tijd en energie te steken in dit ingewikkelde dossier. Heel veel tijd en heel veel energie zelfs als het moet. Plannen hebben we genoeg. Maar er moet wel uitzicht zijn op resultaat. We vertikken het om eerst nog een paar jaar te vergaderen om vervolgens

te kunnen concluderen dat het op dat moment niet meer nodig is om onze huizen te versterken. Wij zitten niet om dagbesteding verlegen. Op dit moment draaien de gasputten rondom ons dorp op volle sterkte. Het gaat om onze veiligheid nu, op dit moment. We willen actie.

Bijna tegelijk met het bericht over het gebrek aan capaciteit vernamen we via de website van rtvnoord dat er een klein begin gemaakt is met de verdeling van de gelden uit het Nationaal Programma Groningen (NPG)². Op de vraag aan de gemeenten over wat te doen met de eerste miljoenen lezen we over extra mensen inhuren, nog wat meer onderzoeken en gaten in begrotingen die nu mooi kunnen worden opgevuld. Ook wordt duidelijk dat het geruzie over wie de meeste poen krijgt al in alle hevigheid is losgebarsten. En dat terwijl de gemeenten klaarblijkelijk nog niet eens goed weten wat ze met het geld moeten doen. We vinden het werkelijk om te huilen. Het maakt dat we ons haast schamen dat we Groningers zijn. Wanneer gaan we het hebben over bewonersinitiatieven?

Wij helpen de gemeente namelijk graag aan een goed idee. Hiermee denken we bovendien een bijdrage te kunnen leveren aan het eerder genoemde capaciteitsprobleem. Wij stellen voor dat wij terwijl onze woningen worden geïnspecteerd zelf werken aan een versterkingsplan voor Tjuchem, gebaseerd op wat wij nodig achten om veilig en liefst wat duurzamer te kunnen blijven wonen in ons dorp. Na een lichte toets op redelijkheid (we hoeven immers geen villadorp te worden) gaan we direct over tot de uitvoering. De gemeente reserveert hiervoor een budget binnen het NPG. Het doorrekenen van de woningen kan hiermee worden uitgesteld tot het moment dat de capaciteitsproblemen zijn opgelost. Zodra de uitkomsten bekend zijn kan de gemeente gaan afrekenen met het rijk/de NAM. Via deze werkwijze kunnen we op veel kortere termijn de veiligheid vergroten, met een grotere tevredenheid en meer vertrouwen tot gevolg. We kunnen ons voorstellen dat dit ook in andere dorpen waar een gebiedsgerichte aanpak wenselijk is een goede strategie kan zijn. Het ergste wat er kan gebeuren is dat er in de zwaarst getroffen dorpen iets meer wordt geïnvesteerd dan achteraf misschien noodzakelijk blijkt te zijn. Gezien het huidige onvermogen van gemeenten om met betere antwoorden te komen op de vraag hoe de NPG-gelden te besteden lijkt ons dat een risico dat we op de koop toe kunnen nemen.

We hopen dat u vanavond vooruitkijkt en dat u de wethouder aanmoedigt om met ons over onze ideeën in gesprek te gaan. We wensen u een goede vergadering toe.

Met vriendelijke groet,

Namens de Vereniging voor School en Dorpsbelangen Tjuchem,

Tineke Zuidema

¹ <https://www.dvhn.nl/groningen/Minister-Wiebes-zet-Tweede-Kamer-op-verkeerde-been-met-cijfers-over-beoordelingen-versterking-24254088.html>

² <https://www.rtvnoord.nl/nieuws/205745/Dit-gaan-de-aardbevingsgemeenten-doen-met-15-miljoen>